

**Din Patrimoniul Memorialului Ipotești – numărul 2 din 1 Maiu 1881
al *Convorbirilor literare***

În „Însemnări zilnice”, Maiorescu nota, pentru duminică, 29 martie 1881: „Eu la Iași, ținut pentru Societatea de binefacere a doamnelor conferență despre *Trecutul și viitorul*. Sală plină. Peste 1000 de lei câștig net. Cu o seară înainte «Junimea» la Pogor și lectura *Satirei* lui Eminescu cu Mircea și actualul «liberal». Panu contra”. Iar la subsol, adăuga, mai târziu, „cu creionul: «3te» (Satira a treia)” (T. Maiorescu, *Însemnări zilnice*, II (1881-1886), București, p. 11).

Iată perspectiva naratorului de la Junimea, Iacob Negruzzi, „prezent, activ, implicat, dar mai ales fidel” (Ioana Pârvulescu): „Într-o zi, viind Maiorescu din București ne aduse în Junimea frumoasa poezie a lui Eminescu intitulată *Scrisoarea III*, pe care poetul tocmai o compusese. Citirea acestei poeme produse un adevărat entuziasm în Junimea, când deodată Panu, din colțul unde ședea, își ridică glasul și ne declară că versurile lui Eminescu cuprind aluzii politice, că sunt îndreptate contra partidului liberal, adăogând, spre uimirea noastră, că, dacă poezia se publică în *Convorbiri literare*, el părăsește Societatea. Această notă discordantă era ceva cu totul neobișnuit în cercul nostru; s-a făcut atunci o mare și lungă tăcere, apoi, ca și când Panu n-ar fi zis nimic, s-a cerut ca poezia să se cetească din nou; versurile poetului s-au ascultat cu aceeași plăcere, și eu am declarat că le voi publica în *Convorbiri*, fiind indiferent la o poezie așa de frumoasă dacă cuprinde aluzii politice sau nu. În urma acestora Panu a spus către mai mulți la sfârșitul ședinței că se leapădă de Junimea, și în adevăr de atunci nu s-a mai arătat în mijlocul nostru” (I. Negruzzi, *Amintiri din Junimea*, București, 2011, p. 196).

G. Panu, la rândul său, în „Amintiri...”, nu invocă această situație concretă, deși explică plecarea sa de la Junimea și prin cauze politice: „Vre-o doi-trei ani am fost mai mult adversarul mișcării dela *Convorbiri literare* decât partizanul, și am spus de ce: din cauze mai mult politice, nu simpatizam cu politica junimista. Am trăit acești ani în atmosfera liberala – fracționistă, – în acea școală a lui Barnuț, a lui Cipariu, sau mai bine în Școala naționalistă care era absolut dominantă, și cu toate acestea n'am

fost serios atras de asemenea școală nici nu mi-am pierdut libertatea mea de judecată” (G. Panu, *Amintiri de la „Junimea” din Iași*, volumul I, București, p. 374).

Scrisoarea a III-a apărea în numărul 2 din 1 Maiu 1881 al *Convorbirilor literare*, paginile 56-60. Un exemplar al acestui număr se păstrează în Fondul Documentar Ipotești.

Ala Sainenco,
Memorialul Ipotești

